№ 4 (10) Warszawa, lipiec—sierpień 1929 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY
POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OKÓLNIKI I PISMA WŁADZ I URZĘDÓW CENTRALNYCH, DOTYCZĄCE SŁUŻBY D. P. M. T.

ROZPORZĄDZENIA I OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D. V. 2799/4.

L. D. P. M. T. 18750/IV/2/29.

Warszawa, dn. 23 kwietnia 1929 r.

Do
Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego
w miejscu.

Na pismo z dnia 16 lutego r. b. L. 44950/IV-2/29 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że okólnikiem Nr. 265 z dnia 28 grudnia 1928 r. L. D. V. 10085/4 upoważniono Izby Skarbowe do przeklasowania przedsiębiorstw z III do IV kategorji świadectw przemysłowych na indywidualne podania zainteresowanych, co w znacznym stopniu ułatwia korzystanie z tej ulgi dla drobnych zakładów sprzedaży wyrobów tytoniowych w osadach wiejskich.

Wydanie ogólnego zarządzenia zaliczenia wiejskich koncesji wyrobów tytoniowych do kategorji przedsiębiorstw, obowiązanych do wykupu świadectw przemysłowych IV kategorji, jest niemożliwe z braku odpowiednich uprawnień w postanowieniach ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. Nr. 79/ 25 poz. 550).

(—) W. Koszko
Dyrektor Departamentu.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. I. 3637/1/29.

Odbywanie aplikacji sądowej przez urzędników.

Warszawa, dnia 8 lipca 1929 r.

Do

Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Biura Sprzedaży Soli, Mennicy Państwowej, wszystkich Izb Skarbowych, Dyrekcyj Ceł, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Okólnikiem z dnia 2 kwietnia 1928 r. L. D. I. 1304/1/28 Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że niema ustawowych przeszkód przeciw odbywaniu przez urzędników bezpłatnej aplikacji sądowej. Ponieważ według poczynionych przez Ministerstwo Skarbu spostrzeżeń niektóre władze skarbowe zbyt liberalnie traktują odnośne prośby zainteresowanych i z reguły udzielają wszystkim praktykantom I-szej kategorji, posiadającym wykształcenie prawnicze, zezwoleń na odbywanie aplikacji sądowej, co ujemnie odbija się na sprawności urzędowania, gdyż aplikant taki traktuje po większej części służbę w administracji skarbowej jako prowizorjum do przejścia, po odbyciu aplikacji sądowej do sądownictwa wzgl. do adwokatury, udzielanie zezwoleń na odbywanie aplikacji sądowej zastrzega się decyzji Ministerstwa Skarbu.

Odnośne wnioski szczegółowo umotywowane należy przedstawiać Ministerstwu wraz z aktami osobowemi petentów.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *Jan Około-Kułak.*

Naczelnik Wydziału.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. I. 10119/5/29.

Ubezpieczenia pensyjne funkcjonarjuszów.

Warszawa, dnia 9 lipca 1929 r.

Do

Kancelarji Cywilnej Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli Państwowej, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

W związku z okólnikiem swym z dnia 26 stycznia 1928 r. L. D. 1948/5/28 Ministerstwo Skarbu oznajmia, że dawniejsza 17 część budżetu państwowego od 1 kwietnia 1928 r. stała się 18 częścią tego budżetu.

Wobec tego od 1 kwietnia 1928 r. aż do odwołania zwrot rezerw premjowych, uskuteczniany w myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 14 grudnia 1927 r. L. D. I. 19119/5/27 przez były zakład Pensyjny dla funkcjonarjuszów we Lwowie, winien być zarachowywany nie na część 17, lecz na § 3 dochodów w części 18 budżetu państwowego pod tytułem „Zwroty opłat emerytalnych i rezerw premjowych".

(—) *A. Lincker.*

Naczelnik Wydziału.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. I. 5460/2/29.

Opłaty za legitymacje urzędnicze.

Warszawa, dnia 16 lipca 1929 r.

Do

Prokuratorji Generalnej, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Komendy Straży Granicznej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Mennicy Państwowej, wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy w Katowicach), Dyrekcji Ceł oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec niejednolitego pobierania opłat przez poszczególne Urzędy za legitymacje wydawane funkcjonarjuszom państwowym, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż posiadanie legitymacji należy do uprawnień funkcjonarjusza państwowego, legitymacje winny być przeto wydawane bezpłatnie, a wrazie zagubienia legitymacji z winy funkcjonarjusza za opłatą gr. 40.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *Jan Około-Kułak.*

Naczelnik Wydziału.

ZARZĄDZENIA I OKÓLNIKI D. P. M. T.

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 24361/1223/IX/2/29.

Cena wykupu orjentalnych (papierosowych) tytoni i tytoniu Kentucky ze zbioru r. 1929 z plantacji użytkowych, próbnych i pokazowych w małopolskich okręgach uprawy.

Warszawa, dnia 5 lipca 1929 r.

Do

Panów Dyrektorów (Kierowników) Urzędu Wykupu Tytoniu w Borszczowie, Zabłotowie, Urzędu Wykupu Tytoniu i Państwowego Magazynu Wyrobów Tytoniowych w Jagielnicy, Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Monasterzyskach.

Podobnie jak w roku zeszłym Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wprowadziła w b. r. w małopolskich okręgach uprawy tytoniu uprawę orjentalnych odmian tytoni Tyk-Kułak, Diubek-Nikitski, Amerykan, Smyrna, Jacca-Suluc oraz tytoniu Kentucky dla wypróbowania możności dopuszczenia uprawy tych tytoni do powszechnej uprawy oraz celem zbadania przydatności fabrykacyjnej uzyskanego surowca.

Ponadto prowadzone będą w b. r. w borszczowskim i jagielnickim okręgach uprawy poletka próbne i pokazowe z wyżej wymienionemi orjentalnemi (papierosowemi) odmianami tytoniu, a w powiecie dąbrowskim województwa krakowskiego próbne plantacje tytoniu Kentucky.

Wybór odpowiednich plantatorów tytoniu i wyznaczenie im do uprawy odmian tytoniowych z pośród tytoni powyżej wymienionych oraz techniczny nadzór nad temi plantacjami z wyłączeniem plantacji w powiecie dąbrowskim położonych, poruczony został Państwowemu Zakładowi Doświadczalnemu Uprawy Tytoniu w Piadykach, zaś pod względem administracyjnym plantacje te pozostają w zakresie działania właściwych terytorjalnie zakładów monopolu tytoniowego.

Na podstawie upoważnienia Pana Ministra Skarbu z dnia 4 lipca b. r. ustanawia się następującą taryfę wykupu dla powyżej wymienionych tytoni ze zbioru w roku 1929.

Orjentalne (papierosowe) odmiany tytoni t. j. Tyk-Kułak, Diubek-Nikitski, Amerykan, Smyrna i Jacca-Suluc, wykupywane będą przez Polski Monopol Tytoniowy według zasad klasyfikacyjnych i taryfy wykupu ustalonej w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 10 kwietnia b. r. L: 13222/734/IX/1/29, dla wykupu krajowego surowca tytoniowego I kategorji (tytonie papierosowe) ze zbioru r. 1929, z 100% dodatkiem do taryfowych cen dla liści klasy doborowej, I, II, III, i IV, a z zachowaniem dla klasy V ceny 40 gr. za 1 kg. Tytoń Kentucky wykupywany będzie przez Polski Monopol Tytoniowy według norm klasyfikacyjnych i taryfy wykupu, ustalonej w powołanem obwieszczeniu dla wykupu krajowego surowca tytoniowego III kategorji (machorkowego), z 10% do cen taryfowych (ceny i nadzwyczajny dodatek) dla liści klasy I i II, a z zachowaniem dla klasy III ceny 35 gr. za 1 kg.

Przy wykupie tytoniu wszystkich wymienionych gatunków odmian tak z plantacji użytkowych, próbnych jak i pokazowych, obowiązywać będą wszystkie inne wymogi oraz zasady klasyfikacyjne, ustalone w obwieszczeniu Ministra Skarbu w sprawie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1929 r., a mianowicie postanowienia tego obwieszczenia odnośnie dojrzałości, uszkodzenia, zdrowia, wysuszenia, sortowania, niesfermentowania liści, zanieczyszczenia, sposobu przygotowania do wykupu oraz odnośnie liści niezupełnie wysuszonych, zwilżonych, mieszanych wiązek tytoniu i liści odrostowych.

Postanowienia powołanego obwieszczenia odnośnie premji dla plantatorów tytoniu nie mają zastosowania przy wykupie tytoni orjentalnych, omawianych w niniejszem zarządzeniu.

O niniejszem zarządzeniu należy zawiadomić interesowanych plantatorów tytoniu.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) Dr. *A. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

L: 5643/IV/1/29.

W sprawie przydzielenia sklepów tytoniowych Stowarzyszeń (Spółdzielń) Spożywców, nienależących formalnie do Związku Spółdzielń Spożywców Rz. P. Warszawa-Mokotów („Społem") z poborem wyrobów tytoniowych do rozdzielni „Społem"

Warszawa, dnia 11 lipca 1929 r.

Do

wszystkich Izb Sskarbowych Wydz. IV-ty i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Na podstawie otrzymanej koncesji może Związek Spółdzielń Spożywczych Rz. P. Warszawa-Mokotów („Społem") — stosownie do postanowień § 4

rozp. Ministra Skarbu z dnia 20 marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285, — zaopatrywać w wyroby tytoniowe bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem swych Oddziałów (rozdzielni) **tylko należące do Związku** (zrzeszone w Związku) **Stowarzyszenia** (Spółdzielnie) **Spożywców**, posiadające oczywiście koncesje na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych (sklepy tytoniowe) **pomiędzy swych członków.**

Sklepy tytoniowe Stowarzyszeń (Spółdzielni) Spożywców, nie należących do Związku „Społem" (nie zrzeszone w tym Związku) nie mogą zatem zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w rozdzielniach „Społem", lecz czynią to we właściwych dla nich rejonowych hurtowniach tytoniowych, lub w swych centralnych, macierzystych Spółdzielniach, które otrzymały koncesje na rozdział wyrobów tytoniowych (rozdzielnie).

W wielu wypadkach Związek „Społem" na podstawie specjalnej umowy ze Związkami Rewizyjnymi Spółdzielni Wojskowych, Polskich Spółdzielni Stowarzyszeń Rolniczo-Handlowych i t. p., zaopatruje niektóre Stowarzyszenia Spożywców, nie będące formalnie członkami Związku „Społem" we wszystkie utrzymywane przez ten Związek artykuły — z wyjątkiem oczywiście wyrobów tytoniowych.

Na prośby Związku „Społem" i szeregu nie należących do tego Związku Stowarzyszeń (Spółdzielń) Spożywców, zaopatrywanych przez ten Związek we wszystkie towary, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego — na podstawie decyzji Ministerstwa Skarbu z dnia 27/VI. 1929 r. — upoważnia Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) do uwzględniania w drodze wyjątku należycie umotywowanych i indywidualnie przez zainteresowane Stowarzyszenia (Spółdzielnie) Spożywców wnoszonych do Izb Skarbowych (Wydziału Skarbowego) próśb o przydzielenie z poborem wyrobów tytoniowych do rozdzielni Związku „Społem" **tylko pod tym warunkiem i tylko w takich wypadkach,** gdy wydzielenie sklepu tytoniowego zainteresowanej Spółdzieni (Stowarzyszenia) Spożywców z rejonu dotychczasowej hurtowni tytoniowej, lub macierzystej rozdzielni tytoniowej nie pociągnie za sobą konieczności podwyższenia dla tych ostatnich rabatu hurtowego.

Nie należy również uwzględniać takich próśb w tych wypadkach, gdy obecne miejsce poborowe (hurtownia, lub rozdzielnia) danej kooperatywy pobiera wyrobu tytoniowe za niższym rabatem hurtowym niż rozdzielnia „Społem", do której zainteresowana kooperatywa miałaby być przydzieloną.

W obu tych wypadkach możnaby wyjątkowo uwzględnić omawiane prośby, jednak z zastrzeżeniem, że zarząd „Społem" wyrazi wpierw protokularnie swą zgodę na stosowne obniżenie rabatu hurtowego, ustalonego już dla zainteresowanej rozdzielni.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) Dr. *A. Kreutz.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L: 21486/IV/1/29.

W sprawie książeczek oszczędnościowych Komunalnych Kas Oszczędności.

Warszawa, dnia 11 lipca 1929 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych Wydz. IV-ty.

Związek Miejskich i Powiatowych Kas Oszczędności z siedzibą w Warszawie, żali się w piśmie wystosowanem do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, iż przyjmowanie książeczek oszczędnościowych komunalnych kas oszczędności na zabezpieczenia kredytów, udzielanych przez Polski Monopol Tytoniowy napotyka na pewne trudności.

Wobec powyższego Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wskazuje na postanowienia artykułu 20, ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339 z 1927 roku), wyjaśniając przytem, że osoba ofiarująca na zabezpieczenie kredytu na pobór wyrobów tytoniowych książeczkę oszczędnościową wspomnianych Kas, winna przedłożyć Izbie Skarbowej dokument zastawu, wystawiony analogicznie do wzoru III podanego w okólniku Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 31.X. 1928 r. L. 23318/IV/1/28, oraz upoważnić odnośną Komunalną Kasę oszczędności do wpisania do książeczki zastrzeżenia, iż wypłata wierzytelności, wynikającej z książeczki oszczędnościowej nie może być uskuteczniona bez zgody władzy skarbowej, udzielającej kredytu (winkulacja).

Za Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) *K. Androchowicz.*
Naczelnik Wydziału.

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 30309/VI/2/29.

W sprawie nadsyłania wykazów kosztów miesięcznych przewozów konnych najętych i kosztów utrzymania własnego taboru konnego.

Warszawa, dnia 11 lipca 1929 r.

Do

PP. Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów i Urzędów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca PP. Dyrektorom (Kierownikom) nadesłanie do

dnia 10 sierpnia 1929 r. wykazów kosztu transportów uskutecznionych najętemi końmi, jak również kosztu utrzymania własnego taboru konnego **od dnia 1.I. 1929 r.** W dalszym ciągu wykazy te poleca się nadsyłać **regularnie** za każdy ubiegły miesiąc najdalej **do dnia 10 każdego następnego miesiąca.**

Obliczenie kosztów należy podawać w wykazach **w sumach miesięcznych,** osobno koszt przewozów uskutecznionych przez kontrahenta i osobno koszt utrzymania własnego taboru konnego.

Przewozy uskutecznione autem należy podać **na osobnych arkuszach.**

Sposób sporządzania wykazów przewozu samochodami będzie określony oddzielnym okólnikiem.

Wzór wykazu kosztów przewozów konnych najemnych i utrzymania własnego taboru przewozowego załącza się dla ścisłego kopjowania i wypełniania; o ile tytuł rubryki nie odpowiada miejscowemu zastosowaniu — należy postawić kreskę.

Powyższe wykazy należy adresować: Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego (Wydział VI. Oddział Transportowy).

2 załączniki.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) Dr. *A. Kreutz.*

Pieczęć Zakładu-Urzędu

L. ....

WYDZIAŁOWI VI/2 D. P. M. T.

WYKAZ MIESIĘCZNY

kosztów utrzymania własnego taboru konnego

za miesiąc .... 19...... r.

według zarządzenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego

z dnia .... 1929 r. L. ..../VI/2.

Ilość						Ilość wyjazdów osobowych i przejechanych klm.	Przybliżona ilość klm. przejechanych przez wszystkie konie z ładunkiem i bez ładunku	Ogólna ilość przewiezionych kg.	Utrzymanie woźniców		Żywienie koni		Utrzymanie stajni (z podściółką) wozowni, wszelkie remonty, kucie koni, zakup akcesorji, różne reperacje leczenie koni i t. p.		Ogólna suma		UWAGI
woźniców	koni	źrebaków	platform-wozów	powozów-bryczek	sani				zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		11		12		13		
Razem:																	

Miejscowość .... data .... podpis ....

Pieczęć Zakładu-Urzędu

L. ....

WYDZIAŁOWI VI/2 D. P. M. T.

WYKAZ MIESIĘCZNY

kosztów przewozów końmi najętemi

za miesiąc .... 19........ r.

według zarządzenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego

z dnia .... 1929 r. L. ..../VI/2.

FIRMA PRZEWOZOWA:

NAZWA TOWARU	Ogólna ilość przejechanych klm.	Ogólna ilość przewiezionych klg.	Stawka za 100 kg.		Stawka za zaprzęg (kurs) jednokon.		Stawka za zaprzęg (kurs) dwukonny		Ogólnie wypłacona należność		Uwagi
			zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	
1	2	3	4		5		6		7		
Surowiec tytoniowy											
Wyroby tytoniowe											
Artykuły ekonomiczne											
Puste skrzynie											
Węgiel-koks											
Inne											
Razem:											

Miejscowość .... data .... podpis ....

MONOPOLU TYTONIOWEGO
DYREKCJA POLSKIEGO

L. 6134/Pr/I/29.

Warszawa, dnia 30 lipca 1929 r.

ZARZĄDZENIE.

Na podstawie upoważnienia Pana Kierownika Ministerstwa Skarbu z dnia 18 lipca 1929 r. Państwowy Magazyn Wyrobów Tytoniowych we Lwowie zostaje przemianowany z dniem 1 sierpnia 1929 r. na Państwowy Magazyn Surowców i Wyrobów Tytoniowych.

Kierownictwo Państwowego Magazynu Surowców i Wyrobów Tytoniowych we Lwowie sprawować będzie obecny Kierownik Państwowego Magazynu Wyrobów Tytoniowych Stanisław Habela.

Kierownicwo Państwowego Magazynu Surowców i Wyrobów Tytoniowych obejmuje Zarząd magazynu wyrobów tytoniowych, wszystkich składów surowców tytoniowych we Lwowie i Zamarstynowie oraz Skarbowego Zakładu Sprzedaży Wyrobów tytoniowych.

Zastępca Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniow.:
(—) Inż. *Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 29826/IV/1/29.

W sprawie rozkładania na raty dodatkowej dopłaty (różnicy cen) od zapasu wyrobów tytoniowych.

Warszawa, dnia 30 lipca 1929 r.

Do
wszystkich Izb Skarbowych Wydz. IV-tych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W myśl § 3, ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 maja 1929 r. w sprawie ustanowienia cennika detalicznej sprzedaży niektórych wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314), winni sprzedawcy uiścić dodatkową dopłatę (różnicę cen) od zapasu wyrobów tytoniowych bezzwłocznie, a w każdym razie nie później, jak do dni 8-miu od wejścia w życie powyższego rozporządzenia.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego stwierdziła jednak, że niektóre Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych i Izby Skarbowe zezwoliły na spłatę w ratach miesięcznych tej dopłaty, opierając swe zarządzenia na § 42, punkt 7, względnie na § 66, punkt 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 588).

Ministerstwo Skarbu wyjaśniło pismem z dnia 8 lipca r. b. Nr. D. VI. 1752/3/29, wystosowanem do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, iż zarządzeń wydanych już przez władze skarbowe I i II instancji w sprawie rozłożenia na raty dodatkowej dopłaty od zapasu wyrobów tytoniowych nie należy znosić, jednak **w przyszłości rozkładanie na raty wspomnianej dopłaty jest niedopuszczalne.**

O powyższej decyzji Ministerstwa Skarbu zechce Izba Skarbowa (Śląski Urząd Wojewódzki) zawiadomić podległe Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych.

Zastępca Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniow.:
(—) Inż. *Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 32.398/II/F/29.

Mylna interpretacja okólnika z dnia 29 maja 1929 r. L. 23150/29 — w sprawie nowych norm deputatów tytoniowych.

Warszawa, dnia 31 lipca 1929 r.

Do
PP. Dyrektorów (Kierowników) wszystkich Zakładów i Urzędów Monopolowych.

Doszło do wiadomości Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, że niektóre zakłady (Urzędy) monopolowe, interpretując myślnie postanowienia okólnika z dnia 29 maja b. r. L. 23150/II/F/29, przyznały dodatkowo odbiorcom deputaty grupy I i II — pobierającym deputat tytoniowy **zgóry,** wyrównanie w wartości deputatu w/g normy dawniejszej, obecnie obowiązującej.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia, że powyższa interpretacja jest mylna, będąc sprzeczną zarówno z samą zasadą poboru zgóry jak i z postanowieniami powołanego okólnika, w którym wyraźnie zaznaczono, że nowe normy zostały przyznane odbiorcom grupy I i II **kwartalnie zgóry,** względnie odbiorcom grupy III miesięcznie zdołu.

Wobec powyższego deputat wydany uprawnionym z gr. I i II w dniu 1.IV. 1929 r. wyczerpał uprawnienie dotyczących odbiorców za I kwartał 1930/31 i żadne uzupełnienia wydanego deputatu nie mogą mieć miejsca.

Natomiast wydanie uprawnionym z grupy III deputatu za miesiąc maj w/g nowej normy jest uzasadnione i w okólniku za L. 23150/II/F/29 przewidziane.

Jeśliby wbrew powyższemu wydano uprawnionym do poboru deputatu z gr. I i II deputat za I kwartał 1928/9 w/g nowej normy t. j. ustanowionej w zarządzeniu z dnia 29.V. 1929 r. Nr. 23.150/II/F/29, względnie uzupełniono go do tej normy — to powstałą stąd nadwyżkę należy potrącić przy najbliższym poborze deputatu, względnie wartość nadwyżki potrącić w gotówce i wpłacić ją na rachunek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w P. K. O.

Zastępca Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniow.:
(—) Inż. *Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 23751/IX/29.

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1929 r.

ZARZĄDZENIE.

o organizacji kontroli fermentacji krajowego surowca tytoniowego.

W związku z zapotrzebowaniem fabrycznem na tytonie jasne i koniecznem temsamem zwiększeniem pielęgnacji tytoniu podczas fermentacji, jak też dla ujednostajnienia sposobów postępowania i stosowania nowych metod fermentacyjnych, ustanawia się stałą kontrolę techniczną magazynów fermentacyjnych przez powołanych do tego celu urzędników.

Dla umożliwienia przeprowadzenia tej kontroli i racjonalnego jej funkcjonowania dzieli się urzędy wykupu tytoniu na trzy okręgi, a to: 1) okręg machorkowy obejmie magazyny fermentacyjne w Lublinie, Krzemieńcu, Grodnie, Grudziądzu; 2) okręg małopolski I, Zakład Doświadczalny Piadyki, magazyny fermentacyjne w Monsterzyskach i Zabłotowie; 3) okręg małopolski II, magazyny fermentacyjne w Jagielnicy, Borszczowie i Tarnopolu.

Na każdy taki okręg przeznacza się jednego urzędnika technicznego, do którego obowiązków i kompetencji będzie należało:

1) przeprowadzenie kontroli, przydzielonych mu magazynów fermentacyjnych od chwili rozpoczęcia wykupu do zakończenia fermentacji, wysortowania i zbelowania surowca,

2) wydawanie zarządzeń w sprawie technicznego prowadzenia procesów fermentacyjnych, według ogólnych wskazówek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego,

3) przedkładanie okresowych sprawozdań do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dokonanych czynności służbowych oraz ze stanu magazynów i fermentującego materjału,

4) przeprowadzanie w przydzielonych mu magazynach doświadczeń nad stosowaniem zmienionych metod fermentacji według projektów, podanych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego,

5) sprawdzanie i regulowanie przed i podczas okresu fermentacji wszystkich przyrządów kontrolnych, służących do celów fermentacji,

6) kontrola nad należytem przygotowaniem magazynów pod świeży materjał do fermentacji, a więc nad odpowiedniem oczyszczeniem i dezynfekcją magazynów po opróżnieniu ich z wyfermentonego surowca,

7) przedkładanie projektów w sprawie stosowania nowych technicznych urządzeń i instalacji w magazynach ze względu na zmienione metody postępowania,

8) opracowywanie w okresie letnim wspólnie z kierownikiem urzędu wykupu tytoniu zapotrzebowania na przyrządy kontrolne i materjały, potrzebne do przyszłej kampanji fermentacyjnej.

Z racji przeprowadzania powyżej wymienionych czynności wspomiani urzędnicy będą odpowiedzialni wspólnie z kierownikiem urzędu za wyniki fermentacji krajowego surowca tytoniowego w urzędach, oddanych im do technicznego prowadzenia procesów fermentacyjnych.

Jako siedzibę dla tych urzędników wyznacza się na okręgi machorkowe Warszawę z miejscem urzędowania w Wydziale IX/3 Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, dla okręgów małopolskich Zakład Doświadczalny w Piadykach i Urząd Wykupu w Jagielnicy. Przyczem zaznacza się, że powyżsi urzędnicy będą administracyjnie należeli do składu osobowego wymienionych urzędów. Indywidualny program prac tych urzędników będzie opracowywany w Wydziale IX/3 Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i na wniosek tego Wydziału zostanie im wystawiona ogólna delegacja przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego na przeciąg całej kampanji fermentacyjnej do tych magazynów fermentacyjnych, które zostały im przydzielone.

Sprawozdania z czynności swoich w związku z powyższą delegacją będą jak z punktu 3 wynika przedkładać Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Zastępca Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniow.:
(—) Inż. *Husarski.*

DYREKCJA POLSKIEGO
MONOPOLU TYTONIOWEGO

L. 30138/II/F/29.

Zmiana pakowania skrętków

Warszawa, dnia 8 sierpnia 1929 r.

Do

Pana Dyrektora Państwowej Fabryki wyrobów tytoniowych w **Wodzisławiu.**

W załawieniu sprawozdania z dnia 9 lipca b. r. L. 3099/29 Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytonio-

wego zarządza z dniem 1 października 1929 r. zmianę pakowania skrętków śląskich i zwyczajnych.

Począwszy od powyższego terminu skrętki będą pakowane w kubusy po 25 sztuk oraz w worki po 300 sztuk.

Ponieważ przez pewien czas po 1-szym października 1929 r. będą w obiegu również skrętki w dotychczasowych jednostkach opakowania t. j. po 24 szt. w kubusie i 288 sztuk w worku, należy w fakturach do Urzędów dokładnie oznaczać jednostki opakowania, a z worków usuwać starannie stare oznaczenia.

Począwszy od dnia otrzymania niniejszego zarządzenia należy **nowe** worki sporządzać na 300 sztuk, do zapakowywanych zaś kubusów à 24 szt. używać, o ile możności, tylko worków starych.

W wymiarach ekonomicznych papieru i szpagatu nie zachodzą zmiany.

Zastępca Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniow.:
(—) Inż. *Husarski*.

Panom Dyrektorom i Kierownikom wszystkich Zakładów i Urzędów monopolowych
do wiadomości.

Począwszy od dnia 1 października 1929 r. należy zwrócić baczną uwagę na rodzaj opakowania skrętków, celem uniknięcia omyłek w sprzedaży i zarachowaniach.

Za Dyrektora D. P. M. T.:
Naczelnik Wydziału.
(—) *Lewicki*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Światowa wytwórczość tytoniu.

Światowa wytwórczość tytoniu wzrosła w stosunku do czasów przedwojennych o 50%.

Zbiory w latach 1909 — 1913 wynosiły przeciętnie rocznie ok. 1400 miljonów klg., w okresie zaś 1923 — 1926 przeciętnie rocznie ok. 2100 miljonów klg.

Zwiększające się spożycie papierosów wpłynęło na rozwój uprawy tytoni jasnych w krajach, położonych w południowej części półwyspu Bałkańskiego i na wybrzeżu Azji Mniejszej, skąd też pochodzą wytwory cenniejsze.

Kraje te przed wojną wchodziły w skład państwa tureckiego, czem się tłómaczy nazwa tytoni tureckich, do dziś zachowana; właściwa nazwa powinnaby brzmieć: **tytonie wschodnie.**

Po wojnie bałkańskiej część tych terytorjów przeszła do Grecji i do Bułgarji, i kraje te wraz z Turcją stanowią konkurencyjne rynki światowe.

W roku 1927 wyniosła wytwórczość w Grecji 52 miljonów klg., w Bułgarji 16 miljonów klg., w Turcji 45 miljonów klg.

W Jugosławji i w Rumunji wytwórczość tytoniu, podniósłszy się zaraz po wojnie, następnie nieco spadła.

We Włoszech, na skutek starań monopolu, znacznie się rozwinęła uprawa tytoniu.

Wytwórczość tytoniu w Rosji, która jest największym krajem wytwarzającym tytoń w Europie, przewyższa obecnie wytwórczość przedwojenną. Głównemi ośrodkami tej wytwórczości jest Rosja środkowa, Ukraina, Krym i tereny rozciągające się na północ od morza Czarnego do Kaukazu.

Nadto ważniejszemi krajami w Europie wytwarzającemi tytoń są jeszcze: Francja, Węgry i Niemcy.

Niemcy, wskutek utraty na rzecz Francji Alzacji i Lotaryngji, postradały około 1/7 części swej wytwórczości.

Stany Zjednoczone Ameryki stoją na czele wytwórczości światowej tytoniu, dając prawie jedną trzecią jej część.

W roku 1923 zbiory przekroczyły 687 miljonów klg. Następine jednak zmniejszyły się, bądź to z powodu zarządzeń ochronnych w krajach, spożywających tytoń gatunku amerykańskiego, bądź też z powodu większego upodobania do gatunków wschodnich.

W 1927 r. wytwórczość wyniosła 561,5 miljonów klg., a więc o 125 miljonów klg. mniej, niż w r. 1923.

Główne ośrodki wytwórczości stanowią Stany Południowe. Od pewnego czasu rozwinęła się znacznie w Stanach Zjednoczonych wytwórczość gatunków jasnych Virginia, których używa się przeważnie do wyrobu papierosów. Gatunki te, uprawiane w Ameryce Północnej i na Karolinie Południowej, są z wyglądu i w smaku zupełnie odmienne od tytoni wschodnich.

W Kanadzie wytwńrczość się potroiła: z 7 miljonów klg. w 1913 r. na 20 miljonów klg. w 1927 r., dzięki ulgom celnym, jakie wprowadziła Anglja na korzyść posiadłości zamorskich, w celu zwiększenia wwozu rodzimego do kraju. W Kanadzie uprawia się te same gatunki, jakie wytwarzają Stany Zjednoczone.

Ameryka Południowa i Środkowa stanowią najważniejsze ośrodki, wytwarzające ciemne tytonie, przeznaczone głównie do wyrobu cygar i tytoni fajkowych.

Wyspa Kuba, która ze wszystkich terenów Ameryki jest najodpowiedniejsza pod uprawę tytoniu, wytwarza odmianę, najbardziej nadającą się do wyrobu cygar. Najlepszym gatunkiem jest Hawana.

Tytonie w republiki Domingo nadają się doskonale do wyrobu papierosów. Porto - Rico, uzyskawszy od Stanów Zjednoczonych prawo wolnego wwozu, podwoiło swą wytwórczość.

Brazylja, wytwarzająca tytonie bardzo ciemne, zajmuje drugie miejsce pośród krajów Ameryki.

Indje Holenderskie wytwarzają tytonie bardzo cenne, które przewyższają jedynie tytonie z Kuby.

Tytonie z Sumatry są również cenne. Używa się je przeważnie na pokrywy do cygar.

Wytwórczość tytoniu na wyspach Filipińskich odznacza się także wysoką wartością gatunku, a od r. 1920 wzrosła znacznie, dzięki staraniom Stanów Zjednoczonych.

W Indjach Angielskich, w Chinach i Japonji, gdzie przeważają tytonie na papierosy i do fajek, wytwórczość bardzo się wzmogła naskutek zwiększonego spożycia.

Następujący wykaz przedstawia w miljonach kilogramów, światową wytwórczość tytoniu z r. 1926 w porównaniu z przeciętną z lat 1903 — 13.

Wytwórczość

Kraje	Przeciętna roczna w latach 1903-13	W roku 1926
Grecja	12.7	56.5
Turcja	43.4	37.9
Bułgarja	6.3	27.2
Rosja	107.1	167.1
Włochy	10.1	44.4
Jugosławja	8.3	14.8
Rumunja	7.4	18.3
Francja	20.5	31.4
Węgry	46.1	26.0
Niemcy	30.2	14.4
Inne kraje europejskie	18.5	17.0
Europa	310.6	455.0

Stany Zjednoczone	451.8	600.3
Kanada	6.3	13.1
Kuba	33.7	21.3
San Domingo	11.5	20.4
Portorico	4.9	15.9
Meksyk	12.0	9.2
Ameryka Centralna	1.3	1.6
Brazylja	45.4	74.3
Paragwaj	8.1	11.5
Kolumbja	6.5	12.9
Inne kraje Amer. Połudn.	16.8	22.7
Ameryka	598.3	803.2
Indje Holenderskie	80.8	98.2
Filipiny	29.5	45.5
Indje Angielskie	225.0	352.0
Chiny	70.0	220.0
Japonja	43.0	61.0
Inne kraje azjatyckie	37.3	46.8
Azja	484.8	823.5
Algier	10.3	29.3
Inne kolonje francuskie	22.0	40.9
Kolonje angielskie	9.1	19.3
Inne okręgi Afryki	1.2	0.4
Afryka	42.6	90.1
Australja	1.0	0.7
Ogółem wytrwórczość światowa	1437.3	2172.5

(Il Tabacco nr. 386 15.III.29).

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO.
REDAKTOR: CZESŁAW ROKICKI.

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. — — — — — — — — Nr. 48110. 450.